

mente kunde spares, ere satte ind, foruden at enkelte nye Ting ere komne til. Det skal jeg ikke dvæle videre ved. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Folkethinget ved dets Vedtagelse af Lovforslaget har erkjendt, at det er rigtigt, at Meterfyftemet bliver indført, og tillige med stort Flertal har erkjendt, at Indførelsen skulde ske obligatorisk. Meterfyftemet vil have stor Betydning for vort Land ikke blot derved, at vi komme i Samstemning med Nabo-staterne og de fleste europæiske Stater, der have Meterfyftemet, men ogsaa i mange andre Retninger, ved Lettelser i Omfætning og Beregning og ved, at man undgaar de Tab i Smaahandelen, som absolut fremkomme, naar man skal kjøbe i Meter og sælge i Alen; det er Tab, som de Handlende nu maa se at hytte sig for saa godt som muligt og lade gaa over paa Forbrugerne, hvilket vel ogsaa lader sig gjøre. Disse Tab ville undgaaes ved Meterfyftemet, som desuden har flere Fordele ved dets Simpeltid i alle Beregninger og dets Overensstemmelse med Maal og Vægt andet Steds. Som sagt, i Folkethinget har man erkjendt, at naar man gif over til Meterfyftemet, burde det ske obligatorisk, og derved er, mener jeg, et stort Fremskridt gjort; idet jeg antager, at det høie Thing her vil fastholde sit Standpunkt fra for — ganske vist — 13 Aar siden. Saa ere altsaa begge Thing for saa vidt enige. Systemet skal altsaa gennemføres obligatorisk, det vil sige, som man nærmere vil se af Lovforslagets forskjellige Bestemmelser, saaledes at 3 Aar efter, at den i § 6 omtalte Lov er udkommen, træder Systemet i Kraft ved offentlige Afgifters Beregning, i alt Fald de vigtigste offentlige Afgifter, og 6 Aar efter den nævnte Lov, skal Systemet benyttes i Handel og Wandel, i Kjøb og Salg m. v. Jeg skal som sagt ikke fordybe mig i de enkelte tekniske Bestemmelser, som jeg tillader mig at kalde dem, der ere komne ind; og som ere meget iøinefaldende, og jeg skal kun særlig henlede Opmærksomheden paa en Paragraf i Lovforslaget, som jeg maa finde mindre heldig, og som jeg for min Person altid har modsat mig. Naar jeg ikke ved 3die Behandling i Folkethinget har søgt den ændret eller indstemt, er det væsentligst af den Grund, at der var en Slags Enighed i alt Fald mellem Udvalget og mig, om, at det var heldigt, at dette Lovforslag kom her op, for at dette Thing kunde tage sin Stilling til det. Denne efter min Mening lidet heldige Bestemmelse, der er kommen ind, findes i § 6; den lyder saaledes: Justerwæsenets fremtidige Ordning, samt hvilke Maal og Væteredsfaber, der bliver at justere, saavel som det Materiale, hvoraf

de skulle forfærdiges, deres Form, Størrelsen af de tillabelige Afvigelser og de nærmere Bestemmelser om Stemplingen og Betalingen derfor, fastsættes ved Lov. I det Forslag, som jeg tillod mig at fremsætte i Folkethinget, var det overladt til Igl. Anordning at tage Bestemmelse om disse Forhold. Det Samme var Tilfældet i det Lovforslag, som i sin Tid blev vedtaget i Landstthinget, og det turde være den naturlige Ordning; nu har man imidlertid indført denne Bestemmelse i Lovforslaget og siger altsaa derved: dette Forslag om Meterfyftemet skal gjøres afhængigt af en Lov, som skal vedtages en anden Gang, ad Aare, hvis Indhold man ingenlunde kan bedømme, og med Hensyn til hvilken det ikke engang kan siges, om man overhovedet kan enes derom — en Lov, som skulde gaa i dobbelt Retning, hvoraf den ene var Justerkammerets fremtidige Ordning. Med Hensyn til dette Punkt havde Regjeringen ment at kunne blive staaende ved den nuværende Ordning, skjøndt det ganske vist kan siges at være noget Underligt, at det er Kjøbenhavn's Kommune, der har Justerwæsenet under sig. Efter de Oplysninger, som ogsaa ville foreligge for det ærede Thing i Skrivelser til Folkethingets Udvalg, vil det imidlertid ses, at Ordningen er ret simpel; den har hidtil vist sig tilfredsstillende, og det er derfor næppe rigtigt at gaa bort fra den og gaa til saa betydelig forøgede Udgifter for Statskassen, som ville være Følgen deraf. Altsaa, det Naturlige var at beholde den gamle Ordning. Justerwæsenet er altsaa en af de Thing, som skulde ordnes ved den nye Lov, men det er jo ganske vist ikke udelukket, at man kunde sætte en saadan Bestemmelse ind i den nye Lov, at man ogsaa derved fastholdt den nuværende Tilstand. — Det Andet, den fremtidige Lov skal angaa, er, hvilke Maal- og Væteredsfaber der blive at justere, saavel som det Materiale, hvoraf de skulle forfærdiges, deres Form o. s. v. Det forekommer mig nu i og for sig lidet hensigtsmæssigt, at man vil træffe Bestemmelse herom i en Lov; det Naturlige turde dog være, ligesom paa andre Omraader, at give Administrationen Ret til at fastsætte dette. Jeg ser ikke, at Bestemmelserne frembyder nogen Fare, men det forekommer mig, der er Noget her, der kan forjæne Overvejelser. Medens jeg nemlig er af den Mening, at det vilde være lidet heldigt, om man gjorde denne Lov afhængig af en anden Lov, hvis Indhold man ikke kan gjøre sig noget ret Begreb om endnu, skal jeg paa den anden Side erkjende, at man her, som man har gjort andre Steder, hvor man har faaet Meterfyftemet, og som vi have gjort i andre